

Sygn. akt IV Cz 384/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r .

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Dorota Curzydło (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Deniziuk

SO Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w S.

z udziałem dłużnika J. K.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 29 marca 2013 r. sygn. akt I Co 82/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie

Sygn. akt IV Cz 384/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Człuchowie oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 24 sierpnia 2009 roku wydanemu przez Sąd Rejonowy w Człuchowie w sprawie o sygn. akt I Nc 876/09. W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że załączone do wniosku dokumenty nie mają mocy prawnej oryginałów umów przelewu wierzytelności, a w konsekwencji wnioskodawca nie wykazał wymaganymi przez ustawodawcę dokumentami faktu przejścia na niego wierzytelności stwierdzonej przedłożonym tytułem wykonawczym.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wierzyciel, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 788 § 1 k.p.c. polegające na odmowie nadania klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień mimo spełnienia przesłanek określonych w tym przepisie. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł m.in., że zarzuty Sądu Rejonowego dotyczące formy wyciągów sporządzanych przez notariusza nie mają racji bytu w realiach rozpoznawanej sprawy, zważywszy, że wierzyciel domaga się nadania klauzuli wykonalności w oparciu o dokument prywatny (umowy) z podpisem urzędowo poświadczonym. W efekcie żałący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku, jak i o zasądzenie na swoją rzecz od dłużnika kosztów postępowania klauzulowego oraz zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności należało wskazać, że postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności ma charakter formalno-prawny. Kognicja sądu jest w nim ograniczona do zbadania wymogów formalnych przedstawionego przez wierzyciela tytułu egzekucyjnego. Sąd nie bada zasadności treści tytułu egzekucyjnego (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5.09.1967 r., I CZ 20/67, OSPiKA 1968, nr 5 poz. 90), bada natomiast, czy przedstawiony mu dokument nadaje się do wykonania w drodze egzekucji.

Zasada powyższa rozciąga się na sytuacje, gdy – jak w niniejszej sprawie – nastąpiło przejście uprawnienia lub obowiązku na inną osobę. Istotnym jest, że w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 788 k.p.c. sąd bada tylko, czy nabywca jest nabywcą prawnym i czy nabycie nastąpiło już po powstaniu tytułu wykonawczego, czy też w toku sprawy, przed jego wydaniem.

Przywołany powyżej przepis art. 788 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Przepis ten ma zastosowanie, jak była o tym mowa powyżej, gdy przejście uprawnienia lub obowiązku nastąpiło po wydaniu tytułu egzekucyjnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1963 r., III CR 48/63, OSNCP 1964, nr 2, poz. 41),

Przesłanką zatem uzyskania klauzuli wykonalności jest wykazanie przez wierzyciela przejścia praw lub obowiązków za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Wystarczy, że osnova dokumentu tylko stwierdza fakt przejścia praw lub obowiązków. Sąd ocenia ten dokument pod względem formalnym (np. czy dokument spełnia kryteria wymagane od dokumentu urzędowego), nie może zaś merytorycznie badać, czy do przejścia praw lub obowiązków rzeczywiście doszło. Toteż i w niniejszym postępowaniu wпадkowym Sąd Rejonowy ograniczył się do formalnej analizy dokumentów załączonych do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wskutek przejścia uprawnień.

Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, że dokumenty załączone do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie spełniają kryteriów, o jakich mowa w art. 788 k.p.c. Skarżący wskazuje, że podstawą jego żądania jest dokument prywatny (umowa) z podpisem urzędowo poświadczonym. Skarżący pomija jednak, a na co z kolei słusznie zwraca uwagę Sąd pierwszej instancji, że ów „dokument prywatny” jest w istocie prywatnie sporządzonym wyciągiem umowy przelewu wierzytelności i umowy dotyczącej obsługi wierzytelności. Przepisy obowiązującego prawa nie przewidują możliwości swobodnego i „prywatnego” sporządzania wypisów z dokumentów. Ów „dokument prywatny” nie został zatem sporządzony zgodnie z art. 96 pkt 2 ustawy z dnia 14.02.1991r. Prawo o notariacie (t.j. Dz. U. z 2008r., Nr 189, poz. 1158 ze zm.), a w konsekwencji taki wypis nie ma mocy prawnej równej oryginałowi, którą skutecznie poświadczają mogłyby zawodowy pełnomocnik strony. Przedłożone wyciągi dokumentów prywatnych nie mają zatem charakteru ani dokumentu urzędowego, ani dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym.

W efekcie, wbrew pogładowi załączającego się wierzyciela, orzeczenie Sądu Rejonowego nie stanowi zakwestionowania, a wykonanie właśnie zasady, że w postępowaniu toczącym się w trybie przepisu art. 788 § 1 k.p.c. przeprowadzana jest jedynie formalna kontrola tego, czy na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach można ustalić, że przejście uprawnienia nastąpiło.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, mocą art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł, jak w sentencji, o oddaleniu zażalenia jako bezzasadnego.